

[Rytter.]

Ud fra disse Betragtninger kan jeg desværre ikke godkende den Forklaring, som den højtærede Minister for særlige Anliggender har givet, men jeg vil nu gerne høre, hvilke særlige Oplysninger der er i disse Sager. Jeg tror nemlig at turde spaa — i Modsætning til Ministeren, der skriver, at han ikke kan gøre mere ved Sagen, nu maa der være Ro om disse Sager —: Saa længe disse Sager ikke kommer offentligt frem, vil der ikke her i Danmark blive Ro om dem. Vi har hidtil været stolte af at være en Retsstat, men paa dette Omraade er vi ikke nogen Retsstat.

Ministeren spurgte: Hvilket Retsgode er det, der skal beskyttes? Jeg skal ikke indlade mig paa et længere Svar, men blot spørge det høje Tings Medlemmer: Hvilket Gode synes ærede Medlemmer skal beskyttes, naar en Mand er dræbt som Stikker? Er ikke Hensynet til den afdøde og Hensynet til de andre tilstrækkeligt? Ministeren tager Loven frem og siger: Lad os se paa Loven. Jeg synes ellers ikke, Ministeren er saa stiv i at sige, at det er Lovens Regler, vi skal følge. Men bortset derfra er jeg ganske uenig med ham.

Ministeren siger flere Gange, at man maa huske paa, at det er Krigshandlinger, der her er begaaet. Jeg vilde ønske, det var Krigshandlinger. Men hvad mener den højtærede Minister egentlig med, at det er Krigshandlinger? Han hævder, at de Folk, der har foretaget Drabet, har lystret en Ordre, og at det var et meget ubehageligt Hverv; derfor skal de være fri for Straf. Selvfølgelig, det er der aldrig nogen Sinde nogen af os, der har protesteret imod, selv om der kunde gøres den Indvending, at de ikke havde samme Lydighedspligt som Soldater. Velan, de bør være fri, det er jeg den første til at indrømme, og det gør det ærede Medlem Hr. Steincke ogsaa. Men inden for Modstandsbevægelsen gaar man et Skridt videre og siger: Navnene paa dem, der har givet Ordren, Officerernes Navne maa heller ikke komme frem. Man maa altsaa ikke faa at vide, hvem der har givet Ordren, og det er egentlig meget værre, end at man ikke maa faa at vide, hvem der har dræbt Manden, for det er Soldater, der har lystret Ordre og udført deres Pligt; derfor skal de ikke drages frem. Men ogsaa Navnene paa de Officerer, som har givet Ordren, vil man hemmeligholde ligesom det Grundlag, de har givet den paa. Vi sidder bag et Jerntæppe, intet maa komme frem om disse Sager.

Jeg fristes til at sige til Slut: De Mennesker, der kun bliver tiltalt for Mord, for Voldtægt eller for Brandstiftelse, er lykkelige i Forhold til dem, der her er Tale om, thi disse Folk har dog den Trøst, at det offentlige har Bevisbyrden, at det er det offentlige, der skal bevise, at de har gjort sig skyldige i det og det, men Forholdet er her det omvendte, her er det ikke det offentlige, der har Bevisbyrden, her lægger man Bevisbyrden over paa vedkommende Mand, og her mangler det vigtigste Vidne, nemlig ham selv, for han er dræbt. Han har Bevisbyrden, ikke blot for at han ikke er Stikker, men ogsaa for, at han ikke mente noget med sine Trusler, at det ikke havde noget at sige, at han kom ud fra Dagmarhus, og at det ikke havde noget at sige, at han havde Ausweis. Hvordan i Alverden skal han kunne præstere det Bevis? Lad os tænke os, at et ganske uskyldigt Menneske var blevet dræbt; hvordan skal hans efterladte, naar Manden er dræbt, kunne præstere det Bevis, man kræver her?

Derfor glæder det mig at høre, at Ministeren udtalte, at vi saa vidt muligt gaar efter de almindelige Regler, som gælder i dansk Retsvæsen. Det mener jeg ikke, vi gør i disse Sager, og jeg kunde fristes til at sige Gud ske Lov, thi dansk Retsvæsen vilde jo være nede paa et Niveau, som jeg aldrig har drømt om, hvis man turde sige, at det er de gældende Principper, man gaar efter. Nej, der er en himmelvid Forskel, heldigvis, og jeg haaber, den Dag snart maa komme, da Danmark kan sige: Vi er vendt tilbage til at være en Retsstat. Vi maa indrømme, at paa visse Omraader har vi ikke fulgt Retsstatens Princip.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet til Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 12⁵.

Mødet genoptaget Kl. 13³⁰.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Forhandlingen genoptoges.